

A szeretet

Advent negyedik vasárnapján a szeretet hívószavára csendesedhetünk el, hogy elgondolkodjunk mindazon, amit ez a szó jelent. A szeretet a lényege az egész krisztusi tanításnak és egész életünk, minden jóra való törekvésünk ennek tökéletesedésben csúcsosodik. A szeretet Istenhez méltó gyakorlása élethosszig tartó, nagy kihívásunk. Vigaszunk az, hogy a Szentírás, ezen belül kiemelten az Újszövetség összetett „használati utasítással” segíti földi utunk illetén kiteljesedését.

Öröm és megnyugvás az, hogy egyházi és tudományos berkekben is egyre több gyakorlatorientált útmutatót találunk, melyek a helyes szeretet alkalmazásának módjaival foglalkoznak, egy dolog azonban kikerülhetetlen: dolgozni saját szeretet-fogalmunkon, amely számtalan megélés és emberi kapcsolat nyomása alatt állandóan formálódik és alakít bennünket és környezetünket.

Tudjuk-e legalább egy kicsit az Istenéhez hasonló szeretetet gyakorolni? Ahhoz, hogy ez megvalósuljon életünkben, az Istenre fókuszálás mellett kell döntenünk és megtanulni az Isten szemével látást, hogy észrevehessük embertársaink durva szavai mögött a félelmet és a gesztusok háta mögött bujkáló kapcsolódási vágyat.

Így világítja majd meg a tisztánlátás gyertyalángja a másik ember arcát, szavait, tetteit és mindazt, ami amögött van.

Így vesszük észre a másik hátán és szívében a puttonyt, amelyben ugyanolyan nehéz terhek lehetnek mint a mienkben.

Így tudunk tiszta szavakkal és segítő kézzel egymás felé fordulni, hogy cselekvő szeretettel simítsuk el, amit el lehet, és így kerül Isten gondoskodó kezébe mindaz, ami erőnkön túl próbál meg bennünket.

Várjuk a Világosságot bizalommal! Tegyük meg mindent azért, hogy helyet találjon életünkben a felénk siető Isten, aki tanít, vezet, és emlékeztet bennünket arra, hogy a szeretet döntés.